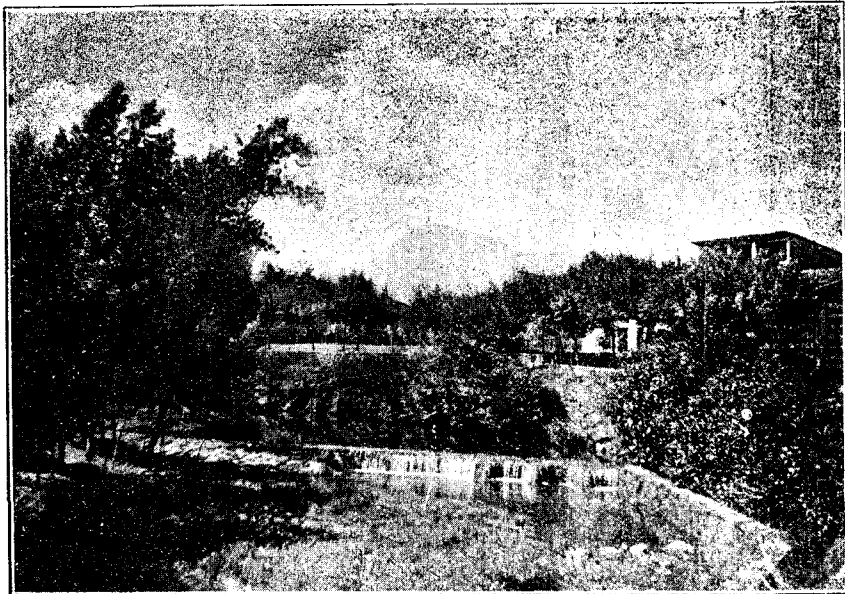

TURISME

per R. PLA I CORAL

Ha arribat altra vegada l'estiu i amb ell, com tots els anys, l'època que la gent es desplaça, cercant en els viatges un motiu d'alegria i esbargiment.

Com tots els anys, també ha començat per Olot la vinguda de forasters, atrets pel conjunt simpàtic de la nostra Ciutat i, sobretot, per la incomparable bellesa del nostre paisatge.

Cada any en vénen més, cada any podem notar un increment més acusat del moviment turístic a la nostra població. Els hotels, més que ningú, ens ho sabrien dir. I això que no fem res, gairebé res per l'endegament d'aquesta font de riquesa que és el turisme. Amb l'excusa que Olot no ho necessita, que té vida pròpia, amaguem la nostra mandra i la nostra indiferència.

Vulgui però la sort que no haguem de rectificar, quan sigui massa tard, aquest equivocat criteri. De mitjans de riquesa una població no en té mai prou. I la ja excessivament perllongada crisi dels tallers d'estatuària i de l'art de la construcció junt amb la que podria iniciar-se en la indústria del gènere de punt, són símptomes que no poden afalagar ningú.

Per això veurem sempre amb simpatia tot quant es faci al voltant del problema turístic. Creiem, per tant, que ha estat un encert digne de tot elogi la construcció d'un stand olotí en la Secció de Turisme de l'actual Fira de Barcelona. Però és precís no aturar-se aquí, sinó que amb tenaç perseverança, autoritats, corporacions i pú-

blic, han de posar-hi el màxim esforç, tota vegada que tots hi tenim la nostra part a prendre.

A continuació, volem apuntar algunes suggerències encaminades a l'endegament d'aquesta qüestió de tan vital interès per a la riquesa de la Ciutat.

El punt flac del problema. — Comencem pel més difícil: per la part llastimosa que se'n diu, o sigui pels cabals que fatalment han de necessitar-se per tal que aquesta empresa doni els seus fruits.

El primer factor indispensable per tal de fer reeixir aquesta empresa, és la propaganda. I no una propaganda a mig fer, raquítica i amb el propòsit d'estalviar-hi pessetes, sinó una propaganda que tant en intensitat com en extensió arribi el més enllà possible. I això costa diners. Manera d'arbitrar-los? *That is the question!* Tot ens està bé al públic mentre no ens toquin de la butxaca. Però convé superar aquesta dificultat. Tota vegada que dels avantatges del turisme ens n'havem de beneficiar tots, tots hi havem de dur la nostra cooperació entusiasta. Sacrifici? Cap! No es tracta de fer sacrificis, ja que l'èxit de la nostra empresa ens ha de reportar cent per ú.

Nosaltres creiem que el fons econòmic necessari podria recollir-se mitjançant una part aportada pel Municipi amb una partida suficient i fixa consignada en el pressupost i una altra part per una subscripció voluntària entre el comerç i les nostres entitats econòmiques, polítiques i recreatives, cada qual segons les pròpies for-

ces. També podrien organitzar-se periòdicament festivals i espectacles destinats a engroixir el fons del qual parlem. Hi ha encara altres mitjans per arbitrar recursos que exposarem en un dels nostres propers articles quan parlem concreta i detalladament d'aquest importantíssim aspecte que ofereix el problema de la nostra atracció turística.

Si no hi estalviéssim pessetes i amb una propaganda activa i eficaç duta a terme per persones intel·ligents, els seus efectes els tocaríem dintre poc.

Temps enrera, deu fer cosa de tres anys, s'imprimiren uns cartells i uns fascicles de propaganda que ignorem com van ésser distribuïts. Passat dels que vam veure exposats per Olot -que poca falta hi feien- no en vam veure enlloc més. Els cartells, artísticament, estaven bé i acomplien abastament el seu comès i d'haver estat distribuïts pròdigament i amb intel·ligència no dubtem que haurien tingut -si no van tenir- la seva eficàcia. Quant als fascicles no podem dir el mateix, doncs eren una cosa lamentable. Denotaren un tal grau d'esquifidesa, de «vull i no puc», a més a més de la poca cura que es tingué en la qualitat i selecció de les fotografies que l'il·lustraven, que més que acreditar-nos ens desacreditaven.

Ja ens consta que tots aquests defectes foren deguts més que a altra cosa, a les dificultats econòmiques per les quals es trobà el comitè pro turisme que aleshores existia. Precisament per això volem posar de relleu la conveniència, per quan s'emprenguin novament aquests treballs de no pensar en res més fins que es tingui sol·lucionada la importantíssima qüestió de la part econòmica.

Per acabar aquest article, una mica massa llarg ja, volem posar de relleu la conveniència de crear un ambient propici per una ferma i constant campanya en pro del turisme. Els primers en aquesta campanya, després de l'autoritat municipal, han d'ésser els periòdics locals. A la premsa correspon la tasca de desvetllar l'interès de tots els ciutadans per aquesta croada que tants i tants beneficis reportaria a la Ciutat. Nosaltres, a partir d'aquest primer número, prometem ocupar-nos-en constantment i esperem que, amb ESQUERRA, tots els periòdics locals voldran ésser-hi en aquesta campanya. També volem dirigir-nos a les nostres entitats, de qualsevol caràcter que siguin, invitant-los per tal que ens acompanyin en aquesta tasca. De l'esforç de tots, de la iniciativa de tots, ha de sorgir el coronament de la nostra obra: el fer d'Olot una vertadera estació turística, constantment i intensament visitada.

El proper article es titularà «L'embelliment de la ciutat».